§ 1. Зміни у світі внаслідок Другої світової війни

Актуалізація предметних компетентностей

Пригадайте з курсу 10 класу становище держав-учасниць антигітлерівської коаліції на завершальному етапі війни.

1. Ялтинсько-Потсдамські домовленості лідерів провідних Держав антифашистської коаліції. В останній період Другої світової війни провідні учасники антигітлерівської коаліції - СРСР, США та Велика Британія - мали певні розбіжності у своїх поглядах на повоєнне облаштування світу, союзники бачили його по-різному. Так, Радянський Союз, що найбільше постраждав у війні, прагнув оточити свої кордони «поясом безпеки» з дружньо налаштованих щодо нього країн Східної і Центральної Європи. Велика Британія й Америка, у свою чергу, позбувшись потужного конкурента - Німеччини, яку пропонувалося розчленувати на 5-7 частин, і скориставшись послабленням Франції та Італії, сподівалися захопити провідні позиції у світі.

З метою залагодити суперечки та узгодити дії на останньому етапі війни союзники двічі збиралися на конференції на найвищому рівні. Так, 4—11 лютого 1945 р. в Лівадійському палаці відбулася зустріч «великої трійки» - Кримська (Ялтинська) конференція. У її роботі взяли участь Й. Сталін, Ф. Рузвельт, В. Черчілль, міністри закордонних справ В. Молотов, Е. Стеттініус, Е. Іден та ін. У ході конференції була підписана таємна угода, якою передбачалося повернення Радянському Союзу Південного Сахаліну з прилеглими островами. До СРСР також мали відійти Курильські острови, відновлювалась оренда Порт-Артура. Радянський Союз отримав їх за згоду Сталіна взяти участь у війні з Японією через 2-3 місяці після завершення війни у Європі. Участь СРСР у війні з Японією в той час була конче потрібна для США та Великої Британії, оскільки військові фахівці передбачали, що інакше війна на Далекому Сході може тривати до 1947 р. Ще одним важливим питанням Кримської конференції було обговорення проблеми кордонів Польщі. Якщо питання про кордон Польщі та СРСР було загалом вирішене, то щодо західного кордону йшлося лише в загальній формі: «Польща повинна дістати істотне прирощення на півночі й заході».

Основні підсумки конференції:

- погодження принципів беззастережної капітуляції Німеччини;
- установлення контролю союзників над німецькою промисловістю;
- ліквідація нацистської партії та її інституцій;
- покарання воєнних злочинців;
- домовленість щодо вступу СРСР після капітуляції Німеччини у війну з Японією.

У прийнятій Декларації про визволену Європу передбачалося проведення погодженої політики у визволених європейських країнах. Важливим досягненням Ялтинської конференції стало рішення заснувати міжнародну Організацію Об’єднаних Націй (ООН).

Наступною конференцією, яка мала велике значення для повоєнного облаштування світу, була Потсдамська конференція (17 липня — 2 серпня 1945 р.). Делегацію СРСР очолював Й. Сталін, США репрезентував Г. Трумен, який став президентом після смерті у квітні 1945 р. Ф. Рузвельта, а Велику Британію спершу представляв У. Черчілль, а потім лідер лейбористів, які перемогли на парламентських виборах, К. Еттлі.

Основні підсумки конференції:

- вирішено питання про майбутнє Німеччини, де мали бути проведені денацифікація, демілітаризація, демократизація та декартелізація. Інакше кажучи, 4D;
- прийнято систему чотиристоронньої окупації Німеччини: СРСР, США, Великою Британією та Францією;
- визначено нові польські кордони на заході та сході;
- вирішено питання про передання СРСР Кенігсберга та області;
- розподілено флот Німеччини між союзниками;
- засновано Раду міністрів закордонних справ, яка мала підготувати проекти мирних угод із Німеччиною та її союзниками.

До відкриття Потсдамської конференції спеціально було приурочене перше випробування ядерної зброї у США, проведене напередодні. Трумен розраховував використати цей факт у ролі вагомого аргументу в переговорах. Такої самої думки дотримувався і Черчілль. Проте повідомлення про випробування, несподівано для обох, не справило на Сталіна жодного враження. Хоча, за свідченням маршала Г. Жукова, Сталін все прекрасно зрозумів і дав вказівку радянським ученим прискорити відповідні розробки ядерної зброї.

• Делегація Української РСР на конференції в Сан-Франциско

Дізнайтеся з додаткових джерел прізвища та посади діячів, зображених на ілюстрації.

До відвертого конфлікту у Потсдамі справа все ж не дійшла - США ще потребували допомоги СРСР, зокрема у війні з Японією. Потсдамська конференція була останньою, на якій партнерам по антигітлерівській коаліції, хоч і не без труднощів, вдалося знайти взаємоприйнятні рішення і щодо майбутнього Німеччини, і щодо західних і східних кордонів Польщі, і навіть щодо Італії, яку США і Велика Британія намагалися поставити в привілейоване становище відносно інших країн-агресорів, запропонувавши не брати з неї репарацій й одразу ж прийняти в члени ООН.

Але вже у найближчому майбутньому США і Велика Британія в односторонньому порядку порушили більшість спільно прийнятих зобов'язань. Наприкінці 1945 р. коаліція фактично розпалася, а вчорашні союзники розпочали непримиренну боротьбу за вплив у повоєнному світі.

2. Організація Об'єднаних Націй (ООН). Спеціалізовані організації під егідою ООН. Зміни в розподілі сил після Другої світової війни вимагали створення міжнародної організації з метою підтримання і зміцнення миру та безпеки. Головні проблеми щодо створення всесвітньої організації безпеки було узгоджено на конференції представників СРСР, США й Великої Британії в Думбартон-Оксі 1944 р. На конференції було підготовлено проект статуту організації. Питання про порядок голосування в Раді Безпеки

та про склад членів організації керівники держав узгодили під час зустрічі в Криму 1945 р. Тоді було вирішено, що засновницька конференція відбудеться у Сан-Франциско. 25 квітня 1945 р. до «Опера-Хауз» з'їхалися делегати й радники. Відкривав конференцію державний секретар США Е. Стеттініус. Радянську делегацію очолив В. Молотов, британську - Е. Ідей. У конференції взяли участь делегації Української РСР та Білоруської РСР Це стало можливим завдяки визнанню країнами антигітлерівської коаліції внеску обох народів у перемогу над Німеччиною та величезним жертвам, яких вони зазнали. На відкриття конференції приїхали делегації з Європи, Азії, Африки. 26 червня 1945 р. учасники конференції Об'єднаних Націй підписали Статут ООН; серед тих, які підписали його, була також Українська РСР.

Загалом 50 держав підписали Статут ООН, а 24 жовтня 1945 р. він набув чинності. Цей день вважається днем створення ООН (Організації Об'єднаних Націй).

Головною метою створення цієї організації було проголошено підтримання миру і міжнародної безпеки, недопущення агресій, сприяння економічному і соціальному прогресу, дотримання прав людини і соціальних свобод.

Першим генеральним секретарем ООН став Трюгве Гальвдан Лі, один із лідерів Норвезької робітничої партії, офіційно введений на посаду 2 лютого 1946 р.

Статут ООН проголошував рівноправність усіх людей, повагу прав людини і основних свобод. Згодом цей розділ було доповнено ухваленою в грудні 1948 р. Генеральною Асамблеєю ООН Декларацією прав людини.

Головні органи Організації Об'єднаних Націй:

1) Генеральна Асамблея

Генеральна Асамблея складається з представників майже всіх націй світу. Нині загальна кількість країн-членів становить 193 нації. Швейцарія не є членом Організації Об'єднаних Націй, хоча одна з регіональних штаб-квартир ООН розташована в Женеві. Кожна країна-член має лише один голос, незалежно від її розмірів та багатства. Генеральна Асамблея звичайно збирається в Нью-Йорку. Кожна країна репрезентована дипломатом високого рангу, але час від часу міністри закордонних справ або навіть глави держав відвідують зустрічі Генеральної Асамблеї. Її засідання відбуваються зазвичай із вересня до середини грудня, у разі потреби також проводяться надзвичайні сесії. Генеральна Асамблея є форумом, на якому країни-члени можуть обговорювати будь-які питання глобального значення. Обговорення, що ведуться на сесіях Генеральної Асамблеї, знаходять відображення в підписаних угодах і у створенні нових міжнародних законів. Ці угоди або прийняті резолюції є тільки рекомендаціями і не мають сили законів. Проте вони мають велику вагу, бо відображають думку більшості країн.

• Комплекс будівель ООН

2) Рада Безпеки

Головним обов'язком Ради Безпеки є підтримка міжнародного миру. Вона проводить свої засідання в Нью-Йорку, коли в цьому виникає необхідність. Рада складається з 15 членів, п'ять із яких є постійними: Китай, Франція, Російська Федерація, Велика Британія та Сполучені Штати Америки. Інші 10 членів вибираються Генеральною Асамблеєю терміном на два роки, п'ять із яких переобираються щороку. За Статутом Організації Об'єднаних Націй усі її члени повинні погоджуватися з рішеннями, ухваленими Радою Безпеки. Рада Безпеки має повноваження ухвалювати рішення, які зобов'язують країн-членів виконувати їх. Проте кожен із п'яти постійних членів може накласти вето на будь-яке рішення, навіть якщо інші чотири схвалюють його. Рішення Ради Безпеки не завжди реалізовуються, їхній успіх залежить від бажання урядів виконувати резолюції.

3) Міжнародний суд

Суд складається з 15 суддів, вибраних Генеральною Асамблеєю. Судді вибираються за рівнем кваліфікації, а не за національною ознакою. Проте не може бути вибрано два судді з однієї країни. Суд знаходиться в Гаазі (Нідерланди). Країни-члени можуть передавати на розгляд Міжнародного суду такі справи, як прикордонні суперечки, право на рибальство, право на корисні копалини та інші спірні питання, які згадуються Статутом. Генеральна Асамблея або Рада Безпеки можуть консультуватися із судом з будь-якого питання.

Спеціалізовані організації під егідою ООН

Міжнародна організація праці (МОП)

МОП стала першою спеціалізованою установою ООН у 1946 р., хоча була заснована ще в 1919 році для підтримки міжнародного співробітництва у справі забезпечення миру в усьому світі й зменшення соціальної несправедливості за рахунок поліпшення умов праці. На сьогодні членами МОП є 185 держав. МОП розробляє міжнародні трудові норми у формі конвенцій і рекомендацій, що встановлюють мінімальні стандарти основних трудових прав: свободу асоціації, право на організацію, ведення колективних переговорів, заборону примусової праці, тендерну рівність тощо. Основними стратегічними цілями

МОП є сприяння реалізації основоположних принципів та прав у сфері праці, створення більш широких можливостей для жінок та чоловіків з метою забезпечення гідної зайнятості та отримання належної заробітної плати, підвищення ефективності соціального захисту для всіх верств населення, а також зміцнення соціального діалогу.

Міжнародна агенція з атомної енергії (МАГАТЕ)

МАГАТЕ є провідним світовим міжнародним урядовим форумом науково-технічної співпраці в галузі мирного використання ядерної технології. Станом на квітень 2015 р. до складу Агентства входило 164 країни-члена. Статут Міжнародної агенції з атомної енергії (МАГАТЕ) ухвалили 26 жовтня 1956 р. на міжнародній конференції, яку проводили в штаб-квартирі ООН. Агентство почало існувати у Відні з 29 липня 1957 р. 14 листопада 1957 р. Генеральна Асамблея ухвалила угоду щодо відносин між МАГАТЕ і ООН.

Згідно зі Статутом двома основними цілями діяльності МАГАТЕ є контроль за мирним використанням атомної енергії і забезпечення того, що допомогу МАГАТЕ не буде використано у військових цілях.

МАГАТЕ встановлює стандарти ядерної безпеки і захисту довкілля, надає країнам-членам технічну допомогу, а також заохочує обмін науковою і технічною інформацією щодо ядерної енергії.

Організація Об’єднаних, Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО).

ЮНЕСКО - спеціалізована установа Організації Об’єднаних Націй, яка при співпраці своїх держав-членів у галузі освіти, науки, культури сприяє ліквідації неписьменності, підготовці національних кадрів, розвитку національної культури, охороні пам’яток культури тощо.

На початку 2019 р., після виходу з ЮНЕСКО Ізраїлю та США, організація налічувала 193 постійних і 10 асоційованих членів. Головний осередок ЮНЕСКО знаходиться в Парижі. Україна є членом ЮНЕСКО з 1954 р. 16 листопада 1945 р. був підписаний Статут ЮНЕСКО і створена підготовча комісія. Документ набув чинності 4 листопада 1946 р. після того, як був ратифікований 20 державами. Основними завданнями організації були встановлення справжньої культури миру та перешкоджання розв’язуванню нової світової війни, що реалізуються за допомогою сприяння забезпеченню «інтелектуальної та моральної солідарності людства».

Дитячий фонд ООН, ЮНІСЕФ

ЮНІСЕФ - спеціалізована структура ООН, створена 11 грудня 1946 р., яка працює у більше ніж 190 країнах світу. У її компетенції є захист прав та інтересів дітей з моменту їх народження і до початку дорослого життя. До вирішення дитячих проблем ЮНІСЕФ залучає найширше коло тих, хто може і повинен подбати про майбутнє нових поколінь, активно співпрацюючи з урядами і науковими установами, бізнесом і громадськими організаціями, лікарнями і навчальними закладами, інформуючи пропроблеми дітей, пропонуючи перевірені й ефективні рішення, стимулюючи законодавчі зміни. Фонд надає допомогу дітям держав, що розвиваються. Діяльність ЮНІСЕФ фінансується за рахунок добровільних внесків фізичних осіб, підприємств, фондів та урядів.

Світовий банк

Світовий банк створено у 1944 р. як Міжнародний банк реконструкції та розвитку. Коли він розпочинав свою діяльність, спрямовану на прискорення ліквідації наслідків Другої світової війни, до його складу входило 38 країн. Зараз співвласниками Світового банку є 188 країн-членів, інтереси яких представляють

Рада керуючих і Рада директорів, що перебувають у Вашингтоні. Країни-члени є акціонерами Світового банку, які володіють правом приймати остаточне рішення. Умовою членства у Світовому банку є членство в Міжнародному валютному фонді, який був заснований практично одночасно зі Світовим банком, тобто перш ніж вступити до МБРР, країна повинна спочатку стати членом Міжнародного валютного фонду.

Світовий банк не є «банком» у звичайному розумінні цього слова, це міжнародне співтовариство країн або «акціонерів», які мають своїх представників у Раді виконавчих директорів. Ці представники визначають політику Банку і здійснюють нагляд за його діяльністю. Світовий банк має представництва у 100 країнах. Світовий банк підтримує зусилля країн, спрямовані на інвестування капіталу в людські ресурси, шляхом будівництва шкіл, оздоровчих центрів, постачання питної води та електроенергії, формування орієнтованих на розвиток урядів та захисту довкілля. Банк надає консультації і позики для впровадження конкретних проектів.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ)

ВООЗ - спеціалізована установа Організації Об’єднаних Націй, яка опікується проблемами охорони здоров’я у світовому масштабі. Штаб-квартира розташована у Женеві. До складу ВООЗ на 2019 рік входило 194 країни.

1945 року на конференції в Сан-Франциско ухвалено рішення щодо створення міжнародної організації з питань охорони здоров’я. 1946 року Міжнародна конференція охорони здоров’я, яка проходила у Нью-Йорку, схвалила Статут Всесвітньої організації охорони здоров’я (ВООЗ).

День набуття чинності Статуту ВООЗ - 7 квітня 1948 р. - вважають днем заснування цієї організації і щорічно відзначають як Світовий день здоров’я. Головна мета ВООЗ - сприяння забезпеченню охорони здоров’я населення всіх країн світу. Текст Статуту ВООЗ можна коротко сформулювати як «Право на здоров’я». ВООЗ координує міжнародне співробітництво з метою розвитку й удосконалення систем охорони здоров’я, викорінення та зменшення тягаря інфекційних захворювань, зокрема боротьби з поширенням СНІДу, впровадження у світових масштабах імунізації від тяжких інфекційних хвороб, координації фармацевтичної діяльності країн-членів тощо.

3. «Загальна декларація прав людини» (1948 р.) і міжнародні пакти про права людини (1966 р.). «Загальна декларація прав людини» - перший міжнародно-правовий документ ООН, що проголосив основні права і свободи людини. Декларація була прийнята 10 грудня 1948 р. Генеральною Асамблеєю ООН (8 членів, зокрема СРСР і УРСР, утрималися при голосуванні). Позиція цих та деяких інших делегацій пояснювалась тим, що їхні пропозиції щодо вміщення в текст Декларації прав націй на самовизначення, захисту національних меншин і заборони фашистської ідеології не знайшли підтримки.

• Чорновий варіант «Загальної декларації прав людини»

Щороку в цей день відповідно до резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 4 грудня 1950 р. відзначається День прав людини. Декларацію ратифікувала більшість держав світу, зокрема й Україна. Складається з преамбули та 30 статей. Документ проголосив невід’ємне й обов’язкове дотримання громадянських, політичних, економічних, соціальних і культурних прав людини. Статті базуються на визнанні гідності всіх людей, рівності їхніх прав, що є необхідною передумовою свободи, справедливості та загального миру. Декларація проголошує, що права і свободи людини не можуть бути обмежені за ознаками статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних переконань, національності або соціального походження, майнового стану. Серед проголошених прав найважливішими є такі:

- рівність усіх перед законом;
- презумпція невинуватості;
- недоторканність особи;

- недопустимість неправомірного втручання в особисте і сімейне життя;
- право на працю та захист від безробіття, на власність, відпочинок, освіту;
- право виїзду зі своєї країни та безперешкодного повернення до неї.

РОЗВИВАЄМО КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ

Ряд учасників обговорення декларації висловили зауваження, що право безперешкодно пропагувати на чужих територіях будь-які погляди є втручанням у державний суверенітет, адже не всі погляди є прийнятними в різних країнах. Зокрема США та Велика Британія не погодилися навіть на заборону пропаганди нацизму. А що думаєте із цього приводу ви? Свою точку зору аргументуйте.

Положення декларації стали правовою основою для стандартів, згодом прийнятих Радою Європи, а також близько 70 різних конвенцій з питань прав людини, які детальніше трактують ці права. Як свідчить міжнародний досвід, ефективність гарантій основних прав та свобод людини залежить від таких основних факторів:

- рівня розвитку правових принципів й інститутів демократії;
- стану економіки, засобів розподілу життєвих благ;
- правотворчої атмосфери в суспільстві, рівня правового виховання і культури населення;
- ступеня суспільної злагоди, наявності певних елементів у системі функціонування державної влади.

Загальна декларація прав людини є основою, на якій ґрунтуються міжнародні стандарти права, першою універсальною заявою про основні принципи, що стосуються притаманних людині прав, загальним стандартом, спираючись на який усі люди і всі країни визначають рівень прогресу в цій галузі.

Продовжили і доповнили Декларацію Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права і Міжнародний пакт про громадянські та політичні права - основоположні документи в галузі прав людини, які набули чинності в 1966 р. Вони закріплюють і розвивають цілі та принципи Загальної декларації прав людини і є обов’язковими для держав-учасниць. Україна підписала пакти у 1968 р., ратифікувала - у 1973 р. Перший пакт зобов’язує держави захищати такі права людини: на працю, справедливі та сприятливі її умови; на відпочинок; на оплачувану відпустку; на достатній життєвий рівень; на створення професійних спілок; на страйки; на соціальне забезпечення; на освіту; на захист сім’ї, матері та дитини; на найвищий рівень фізичного та психічного здоров’я; на участь у культурному житті та користування результатами наукового прогресу. Другий пакт зобов’язує учасників гарантувати своїм громадянам такі права: на життя, свободу, недоторканність особи; на процесуальні та судові гарантії, у тому числі недопущення свавільних арештів і позбавлення свободи інакше, ніж на основі закону.

Пактом забороняється:

- втручання в особисте і сімейне життя;
- порушення недоторканності житла, таємниці кореспонденції;
- посягання на честь і репутацію.

Також захищаються права на свободу думки, совісті та релігії, на мирні збори і свободу асоціацій, участь в управлінні державою та ін. Додатком до цього пакту є Факультативний протокол. Держави, що приєдналися до нього, дали згоду на розгляд індивідуальних скарг

своїх громадян у Комітеті з прав людини. Пакти зобов'язують учасників вживати необхідних заходів для забезпечення прав людини незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, національного та соціального походження, майнового стану. Передбачені систематичні звіти держав про вжиття відповідних заходів. Комітет з прав людини відповідно до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права розглядає доповіді держав про стан з правами людини в державах-учасницях.

Названі три міжнародно-правові акти - «Загальну декларацію прав людини», Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права та Міжнародний пакт про громадянські та політичні права - називають «Хартією прав людини». Юридична сила документів, що до неї входять, різна. Загальна декларація прав людини містить у собі норми-рекомендації, тобто закріплені в ній положення бажані, але не обов'язкові для держав - членів ООН. Норми поведінки, що закріплені в пактах, які по суті є міжнародними договорами, вважаються обов'язковими для держав, що приєдналися до них. Засоби щодо втілення положень пактів у життя містяться як у самих пактах, так і в окремих документах - Факультативному протоколі до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та другому Факультативному протоколі до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, спрямованому на скасування смертної кари.

Формуємо предметні компетентності

Хронологічну

Назвіть дати головних етапів створення ООН.

Просторову

Простежте на карті, які території відійшли до СРСР за рішеннями Ялтинської та Потсдамської конференцій глав держав антигітлерівської коаліції.

Інформаційну

Використавши додаткові джерела, зробіть довідку про роль ООН у запобіганні та припиненні збройних конфліктів у другій половині XX ст.

Логічну

1. Проаналізуйте основні підсумки Ялтинської та Потсдамської конференцій.

2. З якою метою було створено ООН?

3. Проаналізуйте зміст та значення документів, які входять до «Хартії прав людини».

Аксіологічну

Висловіть своє ставлення до того факту, що СРСР та УРСР утримались при голосуванні в ООН за «Загальну декларацію прав людини».

Мовленнєву

У групах обговоріть питання про виконання рішень Ялтинської та Потсдамської конференцій. Чи всі вони були виконані і як змінився світ після їх втілення в життя?

Виконайте проект

Розділіться на групи, знайдіть матеріали про діяльність спеціалізованих організацій під егідою ООН та участь у ній України. Підготуйте та представте відповідні презентації.

Дати і події

26 червня 1945 р. *- прийняття Статуту ООН.*

10 грудня 1948 р. *- прийняття «Загальної декларації прав людини».*